# VECHIUL TESTAMENT

## GENESA (FACEREA)

### SAU ÎNTÎIA CARTE A LUI MOISE

## VREMURILE STRĂVECHI

### DELA FACEREA LUMII PÎNĂ LA AVRAAM

CAPITOLELE 1—11. 9.

*Facerea lumii.*

1 1. La început*, Dumnezeu a făcut** cerurile şi pămîntul.

*Ioan 1. 1, 2. Evr. 1. 10. **Ps. 8. 3; 33. 6; 89. 11, 12; 102. 25; 136. 5; 146. 6. Isa. 44. 24. Ier. 10. 12; 51. 15. Zah. 12. 1. Fapt. 14. 15; 17. 24. Col. 1. 16, 17. Evr. 11. 3. Apoc. 4. 11; 10. 6.

*Lumina.*

2. Pămîntul era pustiu şi gol; peste faţa adîncului de ape era întunerec, şi* Duhul lui Dumnezeu se mişca pe deasupra apelor.

* Ps. 33. 6. Isa. 40. 13, 14.

3. Dumnezeu* a zis: „Să fie** lumină!" Şi a fost lumină.

* Ps. 33. 9. ** 2 Cor. 4. 6.

4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; şi Dumnezeu a despărţit lumina de întunerec.

5. Dumnezeu a numit lumina zi*, iar întunerecul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua întîi.

* Ps. 74. 16; 104. 20.

*Cerul.*

6. Dumnezeu a zis: „Să fie* o întindere între ape, şi ea să despartă apele de ape."

* Iov. 37. 18. Ps. 136. 5. Ier. 10. 12; 51. 15.

7. Şi Dumnezeu a făcut întinderea, şi ea a despărţit* apele cari sînt dedesuptul întinderii de apele cari sînt deasupra** întinderii. Şi aşa a fost.

* Pilde 8. 28. ** Ps. 148. 4.

8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a doua.

*Pămîntul.*

9. Dumnezeu a zis: „Să* se strîngă la un loc apele cari sînt dedesuptul cerului, şi să se arate uscatul!" Şi aşa a fost.

* Iov. 26. 10; 38. 8. Ps. 33. 7; 95. 5; 104. 9; 136. 6. Pilde. 8. 29. Ier. 5. 22. 2 Pet. 3. 5.

10. Dumnezeu a numit uscatul pămînt, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

11. Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea* pămîntul verdeaţă, iarbă cu sămînţă, pomi roditori**, cari să facă rod după soiul lor şi cari să aibă în ei sămînţa lor pe pămînt." Şi aşa a fost.

* Evr. 6. 7. ** Luc. 6. 44.

12. Pămîntul a dat verdeaţă, iarbă cu sămînţă după soiul ei, şi pomi cari fac rod şi cari îşi au sămînţa în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

13. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a treia.

*Soarele, luna şi stelele.*

14. Dumnezeu a zis: „Să fie nişte luminători* în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie nişte semne** cari să arate vremile, zilele şi anii; * Deut. 4. 19. Ps. 74. 16; 136. 7. ** Ps. 74. 17; 104. 19.

15. şi să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pămîntul." Şi aşa a fost.

16. Dumnezeu* a făcut cei doi mari luminători, şi anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpînească ziua, şi** luminătorul cel mai mic ca să stăpînească noaptea; a făcut şi† stelele.

* Ps. 136. 7, 8, 9; 148. 3, 5. ** Ps. 8. 3. † Iov. 38. 7.

17. Dumnezeu i-a aşezat în întinderea cerului, ca să lumineze pămîntul,

18. să stăpînească* ziua şi noaptea, şi să despartă lumina de întunerec. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. * Ier. 31. 35.

19. Astfel, a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a patra.

### *Vieţuitoarele mării.*

20. Dumnezeu a zis: „Să mişune apele de vieţuitoare, şi să sboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului.“

21. Dumnezeu * a făcut peştii cei mari şi toate vieţuitoarele cari se mişcă şi de cari mişună apele, după soiurile lor; a făcut şi orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune. * Cap. 6. 20; 7. 14; 8. 19; Ps. 104. 26.

22. Dumnezeu le-a binecuvîntat, şi a zis: „Creşteţi *, înmulţiţi-vă, şi umpleţi apele mărilor; să se înmulţească şi păsările pe pămînt“. * Cap. 8. 17.

23. Astfel a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a cincea.

### *Vieţuitoarele pămîntului.*

24. Dumnezeu a zis: „Să dea pămîntul vieţuitoare după soiul lor, vite, tîrîtoare şi fiare pămînteşti, după soiul lor.“ Şi aşa a fost.

25. Dumnezeu a făcut fiarele pămîntului după soiul lor, vitele după soiul lor şi toate tîrîtoarele pămîntului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.

26. Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem * om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpînească ** peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pămîntul şi peste toate tîrîtoarele cari se mişcă pe pămînt.“ * Cap. 5. 1; 9. 6. Ps. 100. 3. Ecl. 7. 29. Fapt. 17. 26, 28, 29. 1 Cor. 11. 7. Efes. 4. 24. Col. 3. 10. Iac. 3. 9. ** Cap. 9. 2. Ps. 8. 6.

27. Dumnezeu a făcut pe om după * chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească ** şi parte femeiască i-a făcut. * 1 Cor. 11. 7. ** Cap. 5. 2. Mal. 2. 15. Mat. 19. 4. Marc. 10. 6.

28. Dumnezeu i-a binecuvîntat, şi Dumnezeu le-a zis: „Creşteţi *, înmulţiţi-vă, umpleţi pămîntul, şi supuneţi-l; şi stăpîniţi peste peştii mării, peste păsările cerului, şi peste orice vieţuitoare care se mişcă pe pămînt.“ * Cap. 9. 1, 7. Lev. 26. 9. Ps. 127. 3; 128. 3, 4.

29. Şi Dumnezeu a zis: „Iată că v'am dat orice iarbă care face sămînţă şi care este pe faţa întregului pămînt, şi orice pom, care are în el rod cu sămînţă: aceasta să fie hrana * voastră.“ * Cap. 9. 3. Iov. 36. 31. Ps. 104. 14, 15; 136. 25; 146. 7. Fapt. 14. 17.

30. Iar tuturor * fiarelor pămîntului, tuturor păsărilor ** cerului, şi tuturor vietăţilor cari se mişcă pe pămînt, cari au în ele o suflare de viaţă, le-am dat ca hrană toată iarba verde.“ Şi aşa a fost. * Ps. 145. 15, 16; 147. 9. ** Iov. 38. 41.

31. Dumnezeu S'a uitat * la tot ce făcuse; şi iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară, şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a şasea. * Ps. 104. 24. 1 Tim. 4. 4.

### *Ziua de odihnă.*

**2** 1. Astfel au fost sfîrşite cerurile şi pămîntul, şi toată * oştirea lor. * Ps. 33. 6.

2. In ziua * a şaptea Dumnezeu Şi-a sfîrşit lucrarea, pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea S'a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. * Exod. 20. 11; 31. 17. Deut. 5. 14. Evr. 4. 4.

3. Dumnezeu a binecuvîntat * ziua a şaptea şi a sfinţit-o, pentrucă în ziua aceasta S'a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise şi o făcuse. * Neem. 9. 14. Isa. 58. 13.

### *Facerea omului.*

4. Iată * istoria cerurilor şi a pămîntului, cînd au fost făcute. * Cap. 1. 1. Ps. 90. 1, 2.

5. In ziua cînd a făcut Domnul Dumnezeu un pămînt şi ceruri, nu era încă pe pămînt nici un copăcel * de cîmp şi nici o iarbă de pe cîmp nu încolţea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie ** pe pămînt şi nu era nici un om ca să lucreze † pămîntul. * Cap. 1. 12. Ps. 104. 14. ** Iov. 38. 26, 27, 28. † Cap. 3. 23.

6. Ci un abur se ridica de pe pămînt şi uda toată faţa pămîntului.

7. Domnul Dumnezeu a făcut pe om din ţărîna * pămîntului, i-a ** suflat în nări † suflare de viaţă, şi omul s'a făcut †† astfel un suflet viu. * Cap. 3. 19, 23. Ps. 103. 14. Ecl. 12. 7. Isa. 64. 8. 1 Cor. 15. 47. ** Iov. 33. 4. Fapt. 17. 25. † Cap. 7. 22. Isa. 2. 22. †† 1 Cor. 15. 45.

### *Raiul.*

8. Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină * în Eden **, spre răsărit †; şi a pus †† acolo pe omul pe care-l întocmise. * Cap. 13. 10. Isa. 51. 3. Ezec. 28. 13. Ioel 2. 3. ** Cap. 3. 24. † Cap. 4. 16. 2 Imp. 19. 12. Ezec. 27. 23. †† Vers. 15.

9. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pămînt tot felul * de pomi, plăcuţi la vedere şi buni la mîncare, şi pomul ** vieţii în mijlocul grădinii,

şi pomul † cunoştinţei binelui şi
răului. * Ezec. 31. 8.
**Cap.3.22. Pilde 3.18; 11.30. Apoc. 2.7; 22.2,14. †Vers. 17.
10. Un rîu ieşea din Eden şi uda
grădina; şi de acolo se împărţea şi se
făcea patru braţe.
11. Numele celui dintîi este Pison;
el înconjoară toată* ţara Havila, unde
se găseşte aur. * Cap. 25. 18.
12. Aurul din ţara aceasta este bun;
acolo se găseşte şi bedelion* şi piatră
de onix. * Num. 11. 7.
13. Numele rîului al doilea este
Ghihon; el înconjoară toată ţara Cuş.
14. Numele celui de al treilea este *
Hidechel[1]: el curge la răsăritul Asi-
riei. Al patrulea rîu este Eufratul.
* Dan. 10. 4.
15. Domnul Dumnezeu a luat pe om
şi l-a aşezat* în grădina Edenului, ca
s'o lucreze şi s'o păzească. * Vers. 8.
16. Domnul Dumnezeu a dat omu-
lui porunca aceasta: „Poţi să mănîn-
ci după plăcere din orice pom din gră-
dină;
17. dar * din pomul cunoştinţei bine-
lui şi răului să** nu mănînci, căci în
ziua în care vei mînca din el, vei mu-
ri † negreşit.“ * Vers. 9. ** Cap. 3. 1, 3,
11, 17. † Cap. 3. 3, 19. Rom. 6. 23. 1 Cor. 15. 56. Iac. 1. 15.
1 Ioan 5. 16.

*Facerea femeii.*

18. Domnul Dumnezeu a zis: „Nu
este bine ca omul să fie singur; am*
să-i fac un ajutor potrivit pentru el.“
* Cap. 3. 12. 1 Cor. 11. 9. 1 Tim. 2. 13.
19. Domnul Dumnezeu * a făcut din
pămînt toate fiarele cîmpului şi toate
păsările cerului; şi le-a adus** la om,
ca să vadă cum are să le numească;
şi orice nume pe care-l dădea omul fie-
cărei vieţuitoare, acela-i era numele.
* Cap. 1. 20, 24. ** Ps. 8. 6. Cap. 6. 20.
20. Şi omul a pus nume tuturor vi-
telor, păsărilor cerului şi tuturor
fiarelor cîmpului; dar, pentru om,
nu s'a găsit niciun ajutor, care să i
se potrivească.
21. Atunci Domnul Dumnezeu a tri-
mes un somn * adînc peste om, şi omul
a adormit; Domnul Dumnezeu a luat
una din coastele lui şi a închis car-
nea la locul ei. * Cap. 15. 12. 1 Sam. 26. 12.
22. Din coasta pe care o luase din
om, Domnul Dumnezeu a făcut o
femeie şi a adus-o la* om.
* Pilde 18. 22. Evr. 13. 4.
23. Şi omul a zis: „Iată în sfîrşit
aceea care este os * din oasele mele
şi carne din carnea mea! Ea se va
numi ‚femeie'[1], pentrucă a fost luată
din ** om.“ * Cap. 29. 14.
Judc. 9. 2. 2 Sam. 5. 1; 19. 13. Efes. 5. 30. ** 1 Cor. 11. 8.
24. Deaceea * va lăsa omul pe tatăl
său şi pe mama sa, şi se va lipi de
nevasta sa, şi se vor face un singur
trup. * Cap. 31. 15.
Ps. 45. 10. Mat. 19. 5. Marc. 10. 7. 1 Cor. 6. 16. Efes. 5. 31.

*Ispitirea femeii.*

25. Omul şi nevasta lui erau amîn-
doi * goi, şi nu le era ** ruşine.
* Cap. 3. 7, 10, 11. ** Exod. 32. 25. Isa. 47. 3.

3 1. Şarpele * era mai ** şiret decît
toate fiarele cîmpului pe cari le fă-
cuse Domnul Dumnezeu.
El a zis femeii: „Oare a zis Dum-
nezeu cu adevărat: ‚Să nu mîncaţi
din toţi pomii din grădină?'
* Apoc. 12. 9; 20. 2. ** Mat. 10. 16. 2 Cor. 11. 3.
2. Femeia a răspuns şarpelui: ‚Pu-
tem să mîncăm din rodul tuturor po-
milor din grădină.'
3. Dar* despre rodul pomului din
mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis:
„Să nu mîncaţi din el, şi nici să nu vă
atingeţi de el, ca să nu muriţi.“
* Cap. 2. 17.
4. Atunci şarpele * a zis femeii: „Ho-
tărît, că nu veţi muri:
* Vers. 13. 2 Cor. 11. 3. 1 Tim. 2. 14.
5. dar Dumnezeu ştie că, în ziua
cînd veţi mînca din el, vi * se vor des-
chide ochii, şi veţi fi ca Dumnezeu,
cunoscînd binele şi răul“.
* Vers. 7. Fapt. 26. 18.
6. Femeia a văzut că pomul era bun
de mîncat şi plăcut de privit, şi că
pomul era de dorit ca să deschidă
cuiva mintea. A luat deci din rodul
lui, şi a mîncat*; a dat şi bărbatului
ei, care era lîngă ea, şi bărbatul** a
mîncat şi el. * 1 Tim. 2. 14. ** Vers. 12. 17.

***Păcatul lui Adam.***

7. Atunci li s'au deschis * ochii la a-
mîndoi; au cunoscut ** că erau goi, au
cusut laolaltă frunze de smochin şi
şi-au făcut şorţuri[2] din ele.
* Vers. 5. ** Cap. 2. 25.
8. Atunci au auzit glasul * Domnului
Dumnezeu, care umbla prin grădină
în răcoarea zilei[3]: şi omul şi nevasta

1. Adică Tigru.

1. In evreieşte femeie (işa) vine dela un cuvînt care înseamnă bărbat (iş). 2. Sau: cingători. 3. Evreeşte: vîntul.

lui s'au ascuns** de Faţa Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.
* Iov 38. 1. ** Iov 31. 33. Ier. 23. 24. Amos 9. 3.

9. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om, şi i-a zis: „Unde eşti?"

10. El a răspuns: „Ţi-am auzit glasul în grădină; şi mi-a fost frică*, pentrucă eram gol, şi m'am ascuns."
* Cap. 2. 25. Exod. 3. 6. 1 Ioan 3. 20.

11. Şi Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ţi-a spus că eşti gol? Nu cumva ai mîncat din pomul din care îţi poruncisem să nu mănînci?"

12. Omul a răspuns: „Femeia* pe care mi-ai dat-o ca să fie lîngă mine, ea mi-a dat din pom şi am mîncat."
* Cap. 2. 18. Iov. 31. 33. Pilde 28. 13.

13. Şi Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?" Femeia a răspuns: „Şarpele* m'a amăgit, şi am mîncat din pom."
* Vers. 4. 2 Cor. 11. 3. 1 Tim. 2. 14.

14. Domnul Dumnezeu a zis şarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat eşti între toate vitele şi între toate fiarele de pe cîmp; în toate zilele vieţii tale să te tîrăşti pe pîntece, şi să mănînci ţărînă*.
* Isa. 65. 25. Mic. 7. 17.

15. Vrăşmăşie* voi pune între tine şi femeie, între sămînţa ta şi sămînţa** ei†. Aceasta†† îţi va zdrobi capul, şi tu îi vei zdrobi călcîiul."
* Mat. 3. 7; 13. 38; 23. 33. Ioan 8. 44. Fapt. 13. 10. 1 Ioan 3. 8. ** Ps. 132. 11. Isa. 7. 14. Mic. 5. 3. Mat. 1. 23, 25. Luc. 1. 31, 34, 35. Gal. 4. 4. † Rom. 16. 20. Col. 2. 15. Evr. 1. 14. 1 Ioan 5. 5. Apo. 12. 7, 17. †† Ps. 48. 6. Isa. 13. 8; 21. 3. Ioan 16. 21. 1 Tim. 2. 15.

16. Femeii i-a zis: „Voi mări foarte mult suferinţa şi însărcinarea ta; cu* durere vei naşte copii, şi dorinţele** tale se vor ţinea după bărbatul tău, iar el va stăpîni† peste tine."
* Cap. 4. 7. ** 1 Cor. 11. 3; 14. 34. Efes. 5. 22, 23, 24. 1 Tim. 2. 21, 22. Tit. 2. 5. 1 Pet. 3. 1, 5, 6. † 1 Sam. 15. 13.

17. Omului i-a zis: „Fiindcă* ai ascultat de glasul nevestei tale, şi ai mîncat** din pomul despre care† îţi poruncisem: „Să nu mănînci deloc din el," blestemat†† este acum pămîntul din pricina ta. Cu multă trudă*† să-ţi scoţi hrana din el în toate zilele vieţii tale;
* Vers. 6 ** Cap. 2. 17. † Ecl. 1. 2, 3. Isa. 24. 5, 6. Rom. 8. 20. †† Iov 5. 7. Ecl. 2. 23. *† Iov 31. 40.

18. spini* şi pălămidă să-ţi dea, şi să mănînci** iarba de pe cîmp.
* Ps. 104. 14. ** Ecl. 1. 13. 2 Tes. 3. 10.

19. In sudoarea* feţei tale să-ţi mănînci pînea, pînă te vei întoarce în pămînt, căci din el ai fost luat; căci ţărînă** eşti, şi în† ţărînă te vei întoarce."
* Cap. 2. 7. ** Iov. 21. 26; 34. 15. Ps. 104. 29. Ecl. 3. 20; 12. 7. Rom. 5. 12. Evr. 9. 27. † Vers. 5. Isa. 19. 12; 47. 12, 13. Ier. 22. 23.

20. Adam a pus nevestei sale numele Eva[1]: căci ea a fost mama tuturor celor vii.

21. Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam şi nevestei lui haine de piele, şi i-a îmbrăcat cu ele.

22. Domnul Dumnezeu a zis: „Iată* că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscînd binele şi răul. Să-l împedecăm dar acum ca nu cumva să-şi întindă mîna, să** ia şi din pomul vieţii, să mănînce din el, şi să trăiască în veci."
* Cap. 2. 9. ** Cap. 4. 2; 9. 20.

23. Deaceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca* să lucreze pămîntul, din care fusese luat.
* Cap. 2. 8.

24. Astfel a izgonit El pe Adam; şi la răsăritul* grădinii Edenului a pus nişte heruvimi**, cari să învîrtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieţii.
* Ps. 104. 4. Evr. 1. 7. ** Ex. 25. 18—22. Ezec. 28. 11—16

Rumanian Bible
United Bible Societies 1991—25—053(K)